

"STENEN FRÅN MADRID". Storlek: 12 x 4 x 2 centimeter. OBS! Symbolerna är i relief.

STENEN FRÅN MADRID

Ett budskap från rymden tolkas

LEHEL RÉPITS

HÖSTEN 1971 PUBLICERADE DEN TYSKA TIDSKRIFTEN UFO-NACHRICHTEN I TVÅ AVSNITT BERÄTTELSEN OM SPANJOREN ALBERTO SANMARTINS KONTAKTER MED UTOMJORDISKA VARELSER. ARTIKELN VAR I SVENSK ÖVERSÄTTNING INFÖRD I MARS- OCH MAJNUMRET AV UFO-INFORMATION UNDER RUBRIKEN "MINA MÖTEN MED DE UTOMJORDISKA". SOM ETT VIKTIGT MOMENT I "RYMDRESENÄRERNAS" KONTAKTER MED SANMARTIN INGICK ÖVERLÄMNANDET AV EN STEN MED MYSTISKA INSKRIPTIONER. ENLIGT DEM UTSÄGER STENEN "JAGETS HEMLIGA FÖRHÅLLANDE TILL TID OCH RUM". UFO-NACHRICHTEN HAR FÅTT MOTTA FLERA FÖRSLAG TILL TOLKNINGAR AV STENENS BUDSKAP FRÅN SINA LÄSARE, OCH DEN SOM I VÅRA ÖGON FÖREFALLER MEST GENOMTÄNKT ÄR SIGNERAD "E.A SCHUSTER". KEM.ING. LEHEL RÉPITS, KÄND AV MÅNGA UFO-INTRESSERADE GENOM SINA OMFATTANDE FORSKNINGAR BL.A. I GIZE-PYRAMIDERNAS MYSTERIER, HAR SJÄLV STUDERAT STENENS INSKRIPTIONER OCH ÄVEN E.A. SCHUSTERS TOLKNING AV DENSAMMA. DE ÄR BÅDA ÖVERENS OM ATT STENEN INNEHÅLLER INFORMATION AV MYCKET STOR BETYDELSE.

VI PRESENTERAR NEDAN EN ARTIKEL AV LEHEL RÉPITS, SOM OMFATTAR: INLEDNING OCH RYMDTEORI AV L.R.; E.A. SCHUSTERS TOLKNING AV STENEN, VARI L.R. - PUNKT FÖR PUNKT - JÄMFÖR DEN MED SINA EGNA UPPSTÄLLDA DEFINITIONER; SAMT SLUTORD AV L.R. (U.I.-RED.)

Skandalen i Glozel

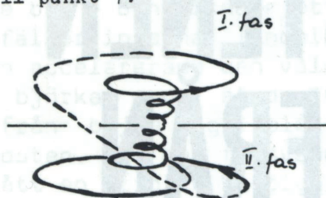
Inledningsvis vill jag nämna, att de skrivtecken som "Stenen från Madrid" uppvisar inte är okända på vår planet.

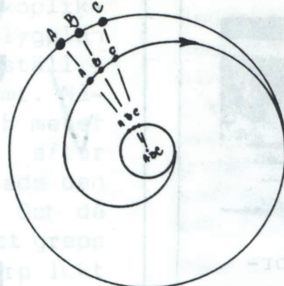
I den lilla franska byn Glozel nära Vichy hittade 18-årige Emile Fradin år 1924 bland annat över 1.500 lertavlor (en del brända), fulltecknade med inskriptioner på ett okänt språk. EXAKT SAMMA SYMBOLER återfinns på Stenen från Madrid. En amatörarkeolog vid namn dr. Morlet skrev på grundval av de funna lertavlorna ut ett s.k. "Glozelalfabet" omfattade 42 tecken. Dessa har inte kunnat tolkas än idag, men hela fyndet betraktas från officiellt håll som oäkta. Trots att man genom vetenskapliga metoder BEVISADE att tavlorna inte var förfalskade, motsätter sig ändå arkeologin deras autensitet. Varför? Helt enkelt därför att tavlorna dateras till en ålder av minst 10.000 år och enligt arkeologernas hopsnickrade teorier fanns det vid den tiden inte skrivkunniga människor på jorden - i synnerhet inte i Europa.

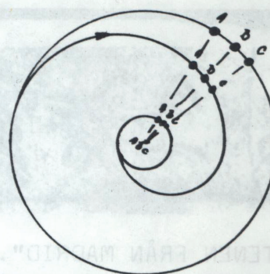
Den omfattande utredningen av fallet vilken företogs av geologer och polis, redogör Gösta Nyblom för i boken "Skandalen i Glozel". Den slutsats man måste dra av undersökningen blir, att lertavlorna är äkta och arkeologernas envisa förnekande av detta faktum därför framstår som rent skandalöst!

När jag för fyra år sedan fick boken i min hand, upptäckte jag, att symbolerna försökte meddela kunskapen om en avancerad teknik. Ett skriv-

Bilden ansluter
till punkt 7.

tecken var Svastikan, vars betydelse ur teknisk synpunkt står utom all tvivel. Min åsikt är att de människor som överlevde den stora naturkatastrofen för 12.500 år sedan, på alla sätt försökte bevara åt eftervärlden sina kunskaper om naturens lagar och teknikens möjligheter;ovärdeliga kunskaper som dock snart glömdes bort av senare generationer.

«Stenen» tolkas genom rad av definitioner

Efter 10.000 år har nu skriften återigen dykt upp, men i ett annat sammanhang. E.A. Schusters tolkning av Stenen från Madrid ger emellertid inte en fullständig bild av dess budskap. Symbolerna skall t.ex. inte utläsas i den ordning som han visar. Stenen tycks istället vara avsedd att först begagnas som en STÄMPEL (symbolerna är framställda i relief). Tavlan skall nämligen tydas med början i det tomma fältet, som tolkas; DEN VOLYMLÖSA ENERGIN I VILA. Olika folkslag i skilda delar av världen betecknar detta tillstånd med ord som: Den Namnlösa, Nirvana, eller, som Brahminsk filosofi, omskriver det med negationer och säger vad det INTE är. När det gäller Stenen från Madrid kallar jag tillståndet "den Volymlösa Energin i Vila" - som ÄR, dvs. saknar tid och är grunden till ljus och därmed till allt i universum.

Jag tolkar stenen genom att ställa upp en rad definitioner. Jag börjar med den Volymlösa Energin i Vila och fortsätter genom universums expansion, galaxernas, solsystemens och planeternas uppkomst,för att avslutningsvis återkomma till den Volymlösa Energin i Vila. Ur denna kompletta uppsättning tar jag fram de definitioner som direkt berör de olika symbolerna och placerar dem i jämnhöjd med Schusters definitioner av respektive symbol. På så sätt får läsaren en bättre överblick av de båda varianterna.

Det bör tillfogas att jag anser att den einsteinska relativitetsteorin brister på en punkt: den är inte alls allmängiltig utan är tillämpbar endast på begränsade delar av en galax, t.ex. vårt solsystem.

Rymdteori

1) ENERGI UTAN VOLYM I VILA (volym = RUM).

2) Den VOLYMLÖSA ENERGIN I VILA omvandlas till den VOLYMLÖSA ENERGIN I RÖRELSE (volymlösheten hos den formen av energi är bara ögonblicklig = in statum nascendi), vilket samtidigt skapar en krökt väg, vars krökningsgrad minskar mot periferin (en utåtgående spiralbana).

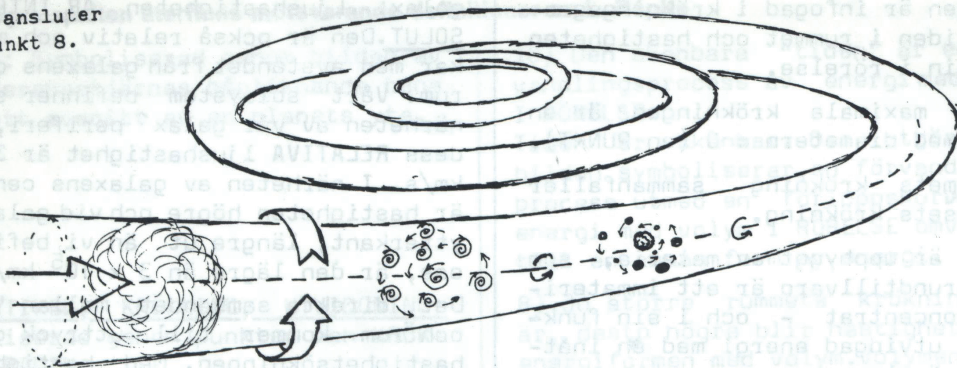
3) På gränsen, där den krökta banan börjar från centrum, omvandlas den volymlösa energin i rörelse till ENERGI MED VOLYM I RÖRELSE = LJUS.

4) Ljus är resultatet av växelverkan mellan RUMMETS krökningsgrad och den volymlösa energin I RÖRELSE.

5) Ljus är den snabbaste formen av energi med volym. Ljusets hastighet beror på dess ENERGITÄTHET.

6) ENERGI är grunden till upphovet av alla former som äger volym, och dessas omvandling till andra former.

7) Hastigheten hos energi med volym i rörelse (ljus), varierar med rummets krökningsgrad. När krökningsgraden minskar avtar ljusets hastighet och når vid periferin sitt lägsta värde. Där är "tiden" maximal och energitätheten minimal, samtidigt som volymen är maximal. (Med andra

Bilden ansluter till punkt 8.

ord: centrifugalkraften är en i ENERGIN AVTAGANDE KRAFT!!!) Vid denna expansion uppstår i galaxen grundstoftämnena till solsystemen.

8) Ju större rummets krökningsgrad är, desto snabbare är energins (ljusets) hastighet, men samtidigt minskar dess volym, varvid energitätheten ökar (med andra ord: centripetalkraften är en i ENERGIN TILLTAGANDE KRAFT!!!)

Planeter, solsystem, galaxer... hela universum befinner sig i sin sammandragningsfas. Spiralrörelsen är dock inte den enda hos en galax under dess stadium av tillblivelse.

Utmed hela banans längd finns samtidigt en sammandragande och roternade rörelse (se bilden). Stoftet i denna roterande "orm" är fördelat i olika täthetsgrader. På grund av att skikten har olika hastigheter uppstår friktion, som framkallar lokala virvlar. Av dessa bildas genom sammandraginsprocesserna planeter, och i virvelsystemets mitt, dess sol.

Vår sol roterar ett varv på 24 - 27 dagar, utom vid polerna där hastigheten är högre. Om man gör en jämförelse mellan jordens och solens rotationshastigheter, och tar deras massor med i beräkningen, så finner man att solen, relativt sett, roterar snabbare. Solens volym är 1,3 miljoner och massan 333.400 gånger större än jordens.

9) När krökningsgraden är maximal, blir volymen (rummet) = 0 och energitätheten = ∞

10) Tiden är skenbar. Den utgör en förvandlingsprocess utmed en förloppskurva, där energi med volym I RÖRELSE omvandlas till en annan form av energi.

11) Med en ökning av krökningsgraden följer en ökning av hastigheten hos energin med volym, dvs. "tiden" minskar mellan två punkter på förvandlingsförloppets kurva. När rummets krökningsgrad är maximal, är också hastigheten maximal, samtidigt som volymen(rummet) och "TIDEN" är minimal.

12) Energiformen med volym (ljus) är partikelns (MATERIENS) byggsten.

13) Materia = ENERGIKVANTUM begränsat genom volym.

14) Varje energikvantum, som är begränsat genom volym, äger en viss utvidgning (volym) och en till denna svarande energitäthet (massa).

15) Volymökning av ett energikvantum betyder minskning av energitätheten, dvs."tidsförlängning" mellan formerna på omvandlingsförloppets kurva.

16) Volymminskning av ett energikvantum betyder ökning av energitätheten och hastigheten, samtidigt som det sker en "tidsförkortning" mellan formernas omvandling på förloppskurvan.

17) Klyvning av materia = energitätshetsminskning = den nedbrytande CENTRIFUGALKRAFTEN. Krökningsgraden är ringa (periferisk), volymen ökar.

18) Fussion av materia = energitäthetsökning = den uppbyggande CENTRIPETALKRAFTEN. Krökningsgraden är stor (central), volymen minskar.

19) Vid rummets maximala krökning är

Hastigheten	=	∞
Energin med volym	=	∞
Krökningsgraden	=	∞
Volymen (rummet)	=	0
Tiden (t)	=	0
Vägen (s)	=	0

20) Vägen är infogad i krökningsgraden, tiden i rummet och hastigheten i energin i rörelse.

21) Den maximala krökningen är en cirkel med diametern = 0 (en PUNKT).

22) Rummets krökning sammanfaller med ljusets krökning.

23) LIV är uppbyggt av materia, som i sin grundtillvaro är ett immateriellt koncentrat - och i sin funktion är utvidgad energi med en inåtriktad rörelse.

24) Liv kan enbart existera i galaxer som befinner sig i sin <u>SAMMANDRAGNINGSFAS.</u>

Sammanfattning

Överljushastighet KAN INTE EXISTERA. Däremot är 3×10^5 km/s INTE den maximala ljushastigheten. Ljuset som sådant (energi med volym I RÖRELSE) upphör att existera vid sin maximala hastighet, och dess hastighet före den kritiska punkten är kanhända 100 eller 1000 gånger större än 3×10^5 km/s.

Den einsteinska relativitetsteorin gäller enbart i lokala delar av en galax. Ljushastigheten <u>ÄR INTE ABSOLUT.</u> Den är också relativ och minskar med avståndet från galaxens centrum. Vårt solsystem befinner sig i närheten av vår galax´ periferi, och dess RELATIVA ljushastighet är 3×10^5 km/s. I närheten av galaxens centrum är hastigheten högre och vid galaxens ytterkant, längre ut än vi befinner oss, är den lägre än 3×10^5 km/s.

Det direkta sambandet mellan "tid" och rum kommer till uttryck genom hastighetsökningen. Med hastighetsökningen krymper rummet och parallellt med det krymper tiden, för att vid ljushastighetens övre gräns helt försvinna. UTAN RUM FINNS INGEN TID. Energin som fram till detta kritiska ögonblick var i RÖRELSE, omvandlas till <u>VOLYMLÖS ENERGI I VILA.</u>

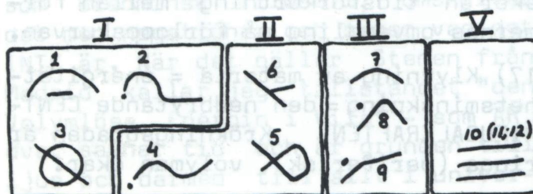
<u>GALAXENS CENTRUM ÄR EN VOLYMLÖS, TIDLÖS ENERGIAXEL I VILA</u> - och detsamma gäller för själva universums axel.

Energin är grunden till upphovet av alla former som äger volym och dessas omvandlingar.

Energin är i sitt högsta koncentrat volymlös och befinner sig i VILA.

E. A. Schusters tolkning

E.A. Schuster delar in stenen i fyra fält som vardera omspänner tre tecken. Siffrorna på bilden refererar till Schusters definitioner nedan.

Schuster: "Stenen är indelad i fyra enheter med tre tecken i varje. Den första beskriver rummet och tiden, och säger att tiden omvandlas genom krökning till utvidgning i rummet. Och omvänt: rummet (utvidgat) omvandlas över krökning åter till tid, i ett ständigt flöde.

Det andra komplexet fastslår, att en partikel uppstår genom sammanslutning, en vågrörelse genom upplösning. Detta sker i en ständigt fortlöpande process. Det första och andra komplexet utgör förutsättningen för det tredje, som symboliserar evolutionen. Den sker från substans över materia till ande.

Den fjärde enheten, slutligen, avbildar den Ende, det Fullkomliga och Oändliga, som föreställer substansens återgång. Denna sista sats förstås genom omvändbarheten hos det första komplexet.

Stenen handlar utan tvekan om de fyra kosmiska grundlagarna för rum och tid; Alltets eviga flöde. Symbolerna tillhör inte någon speciell utomjordisk skrift, utan är en form av "hjälpskoleesperanto" för unga civilisationers förståelse av budskapet. Informationen kan ses som en helig tantra i stil med "Aum Mani Padme Hum", en mening som gör det enklare för oss att förstå det gudomliga som en omistlig del av alla processer i kosmos."

I den högra spalten återfinns motsvarande definitioner av L. Répits

1) TID: Symboliserad genom bilden av en referensstjärnas bågliknande bana över ett avsnitt av en planets yta.

2) PARTIKEL, KRÖKNING, UTVIDGNING: Symboliserad genom punkten och KRÖKNINGSGRADEN.

3) RUM: Symboliserad genom antydan av ett snitt genom en kula.(Tre dimensioner).

I) TIDEN är omvandlingen av den rena SUBSTANSEN via krökning till utvidgning = RUM. (Det kan även tolkas omvänt: Rummet innesluter den utvidgade substansens omvandling via krökning till ren koncentration av substans = TID.

4) PARTIKEL, VÅG: Symboliserad genom punkten och våglinjen.

5) UPPLÖSNING: (av ett system) genom klyvning (jfr. dimkammarspjälkning). Stiliserad fågel som symbol för luft, gas, föreställande det upplösta aggregationstillståndet hos en vätska.

6) SAMMANSLUTNING: (av ett system) genom (utjämnande) förening. Stiliserad fisk som symbol för vätska = SAMMANSLUTET aggregationstillstånd hos en gas.

10) Den skenbara "tiden" är en förvandlingsprocess av energi med volym I RÖRELSE.
Tiden är skenbar. Den utgör, som bilden symboliserar,en förvandlingsprocess utmed en förloppskurva, där energi med volym I RÖRELSE omvandlas till en annan form av energi.

8) Ju större rummets krökningsgrad är, desto högre blir hastigheten hos energiformen med volym.Volymen minskar samtidigt, varvid energitätheten ökar.

9) Där krökningsgraden är maximal blir volymen (rummet) = 0, och energitätheten = oändlig.

11) Med ökning av krökningsgraden följer en ökning av hastigheten hos energiformen med volym, dvs. "tiden" minskar mellan två punkter på förvandlingsförloppets kurva. När rummets krökningsgrad är maximal, är också hastigheten maximal, samtidigt som volym och tid blir lika med noll.

15) Volymökning av ett energikvantum medför en minskning av massan, dvs. en "tidsförlängning" av formernas omvandlingsförlopp.

16) Volymminskning av ett energikvantum betyder massaökning (tätheten hos energin ökar), vilket inträffar vid ökad hastighet Samtidigt sker en "tidsförkortning" mellan formernas förvandlingsförlopp.

3) Den första formen av energi, där den äger volym = LJUS.

4) Ljus är resultatet av växelverkan mellan rummets krökningsgrad och energi I RÖRELSE.

5) Ljus är den snabbaste energiformen MED VOLYM.

17) Klyvning av materia = massaminskning (täthetsminskning) = den nedbrytande CENTRIFUGALKRAFTEN. Krökningsgraden är ringa (periferisk), volymen ökar.

18) Fussion av materia = massaökning (ökning av energitätheten) = den uppbyggande CENTRIPETALKRAFTEN. Krökningsgraden är stor (central), volymen minskar.

II) En partikel uppstår genom sammanslutning av (immateriell) substans. Vågrörelsen uppstår sedan när partikeln upplöses till sin utvidgade form.

7) SUBSTANS: utvidgad, inte nödvändigtvis materialiserad.

8) MATERIA: tvåfasig substans vid oförändrad värdestendens.(I tillvaron koncentrerad, i sin funktion utvidgad substans.

9) ANDE: tvåfasig substans vid växande värdestendens. (I Varat koncentrerad - materiell - i funktion utvidgad - immateriell - substans).

III) Substans är förutsättningen för MATERIA: materia är förutsättningen för ANDE. Substansens utveckling.

10) OÄNDLIGHET.
11) FULLKOMLIGHET.
12) TREENIGHET.

IV) Symbol för en vägs kulminationspunkt, förbunden med substansens, materiens och andens förening.

12) Energiformen med volym (ljus) är partikelns (MATERIENS) byggsten.

13) MATERIA = energikvantum begränsat genom volym.

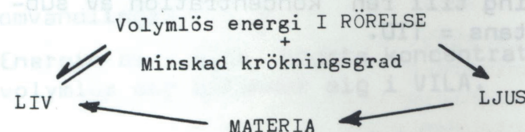
14) Varje energikvantum, som är begränsat genom volym, äger en viss utvidgning och en till denna svarande massa (energitäthet).

1) VOLYMLÖS energi (RUM) I VILA.

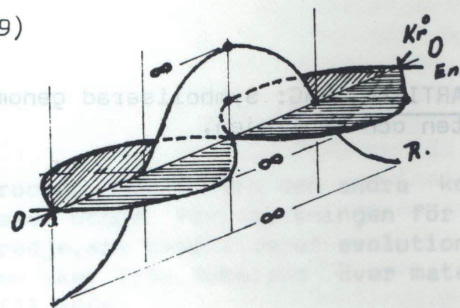
2) Energi MED VOLYM I RÖRELSE.

Volymlös energi I RÖRELSE (i Varat koncentrerad energi, massan = oändlig) omvandlas ögonblickligen på av minskad krökningsgrad till LJUS (i funktion utvidgad energi I RÖRELSE), dvs. ENERGI MED VOLYM.

23) LIV är uppbyggd av materia, som i sin grundtillvaro är ett immateriellt koncentrat - och i sin funktion är utvidgad energi med en inåtriktad rörelse.

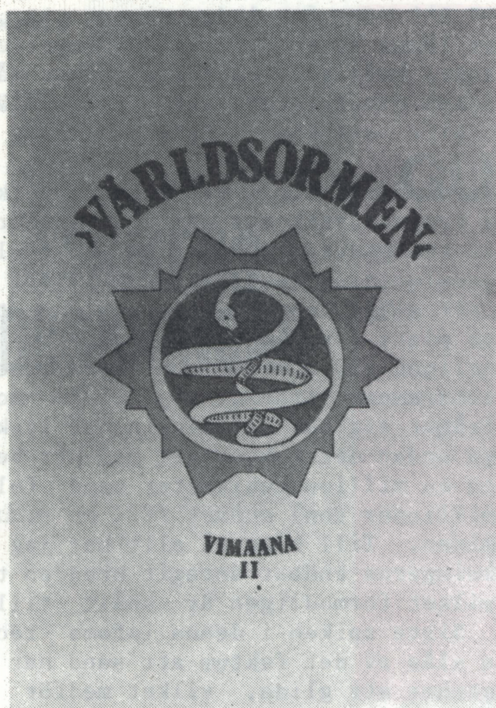

19)

Slutord

Kanske verkar en del, av vad som här säjs, bekant för läsaren. Jag tänker närmast på universums pulseringsteori (expansion - sammandragning) som företräds av Abe Lemaitre. Han anger nämligen med denna teori den mest troliga versionen av den kosmologiska mekaniken. Hans teori skiljer sig från min däri att han påstår att expansionen ständigt ökar.Men om man läser den 2000-åriga Kabbalan, den ännu äldre (cirka 4.000 år gamla) Smaragdtavlan av Hermes Trismegistor, eller den uråldriga Dzians sånger (okänd ålder, vissa uppskattar dem till 20-30.000 år), så finner man, att samtliga dagens kosmogonier liknar fragment av den helhet som dessa skrifter omtalar. Som en följd av detta blir dagens teorier obetydliga, oavsett om deras upphovsmän har studerat de korrekta urkunderna eller ej. Att Abe Lemaitres teori är så träffande,kan bero på att han som präst har läst de delar av dessa skrifter som ingår i de olika religionernas urkunder. Om så är fallet, återstod för honom endast att skriva om texterna i modern vetenskaplig terminologi.

VÄRLDSORMEN — Vimaana II av Lehel Répits beräknas utkomma under hösten 1973.

Lehel Répits diskuterar galaktiska teorier

ASTRONOMERNAS "NYA" RÖN OM UNIVERSUMS UPPBYGGNAD FINNS BELAGDA I URGAMLA SKRIFTER

"Stenen från Madrid" ger rymdteori

Denna "nyhet" om galaxernas uppbyggnad och funktion är av största vikt för ufologin. Jag har inget att anföra mot artikelns[1] innehåll, däremot är jag kritisk mot nyhetsbegreppet. Kanhända är hypotesen ett slags nyhet i vetenskapliga kretsar, men inte för läsaren av *UFO-Information.* För ett år sedan stod nämligen allt vad som sägs av Lynden-Bellin att läsa i den rymdteori som jag presenterade som tolkning av "Stenen från Madrid".

"Nyheten" från slutet av mars 1973 blev således ett nio månader gammalt faktum för *UFO-Information.* Jag citerar här bara vissa delar från "Stenen från Madrid" (s. 11, U.I. nr 4-5 1972). Den som har tillgång till nämnda nummer av tidskriften kan jämföra artikeln i sin helhet med Lynden-Bellins teori.

Sidan 13:

8) Ju större rummets krökningsgrad är, desto snabbare är energins (ljusets) hastighet, men samtidigt minskar dess volym, varvid energitätheten ökar. (Med andra ord: centripetalkraften är en i ENERGIN TILLTAGANDE KRAFT!)
Planeter, solsystem, galaxer.. hela universum befinner sig i sin sammandragningsfas.
9) När krökningsgraden är maximal, blir volymen (rummet) = 0 och energitätheten = oändlig.

Och i "Sammanfattningen", sid. 14:

Ljuset som sådant (energi med volym i RÖRELSE) upphör att existera vid sin maximala hastighet, och dess hastighet före den kritiska punkten är kanhända 100 eller 1000 gånger större än 3×10^5 km/s.
Ljushastigheten ÄR INTE ABSOLUT. Den är också relativ och minskar med avståndet från galaxens centrum.
Med hastighetsökningen krymper rummet och parallellt med det krymper tiden, för att vid ljushastighetens övre gräns helt försvinna.
GALAXENS CENTRUM ÄR EN VOLYMLÖS, TIDLÖS ENERGIAXEL I VILA - och detsamma gäller för själva universums axel.
Energin är i sitt högsta koncentrat volymlös och befinner sig i VILA.

I artikeln "Stenen från Madrid" påpekade jag, att dagens vetenskap plagierar, medvetet eller omedvetet, vissa punkter i de värdefulla urkunderna. Även om det i fallet Lynden-Bellin inte är fråga om en medveten plagiering av urkunderna, så kan man med bestämdhet fastslå att hans teori

[1]Den artikel som åsyftas återges på sidan 21

inte är ny, ty detsamma och mycket mer har sagts för mycket länge sedan.

Att mina "förskräckligt hädiska åsikter" om dagens vetenskap verkligen är befogade, framgår av ett kort utdrag ur de uråldriga DZYANS SÅNGER (se "Den hemliga läran" av H.P. Blavatsky). Med detta som grund må läsaren själv jämföra och bedöma nyhetsvärdet i Lynden-Bellins observationer.

Galaxens struktur och funktion, som också överensstämmer med universums, behandlas i femte sången, vers ett och två.

(5:1) De ursprungliga sju: visdomsdrakens första sju andedrag, frambringa i sin ordning ur den kretsformiga rörelsen av sin heliga andedräkt *den glödande virvelvinden.*

(5:2) De göra av honom en budbärare av sin vilja. Dzyu varder Fohat: den snabbe sonen av de gudomliga sönerna, vilkas söner äro Lipika, löper ärenden i kretsande banor. Fohat är den eldige springaren och tanken är hans ryttare. Han ljungar likt blixten genom de sju övre regionerna och de sju nedre. Han höjer sin röst och kallar på de otaliga gnistorna.och binder dem samman.

I dessa rader framkommer faktiskt mer än vad som blev sagt av Lynden-Bellin, nämligen att en galax består av två delar: den övre och nedre skivan.

Vidare:

(5:6) Lipika innesluta triangeln, den första enheten, kuben, den andra enheten och pentakeln inom ägget. Det är den ring som kallas "Överskrid ej", för dem, som nedstiga och uppstiga; som under Kalpan skrida fram mot den stora dagen "Var med oss"... Sålunda danades Arupa och det Rupa: av ett ljus sju ljus, och av varje av de sju, sju gånger sju ljus. Hjulen bevaka ringen...

En ring skiljer världarna åt

I femte sångens sjätte vers överträffas igen de vetenskapliga observationerna, när man talar om galaxens (och universums) struktur. De två skivorna är åtskilda av en ring (vilket även kan ses på många fotografier av galaxer) - en ring som inte får överskridas. Här syftar man på TVÅ MOTSATTA VÄRLDAR, på materiens värld och på dess spegelbild, antimateriens värld, vilka roterar runt en gemensam axel och repelleras sinsemellan av närmast varandra befintliga likartade polariteter, men attraheras samtidigt av de grundläggande, motsatta potentialerna.

Vad som inträffar när spiralarmarna löper in i den centrala, gemensamma axeln och omvandlas till ren energi, beskrivs i sången "Var med oss". Detsamma åsyftas i sjätte sångens andra vers.

"Varpå han, den snabbe och strålande, danar de sju Laya-centra, vilka ingen skall varda övermäktig intill den stora dagen 'Var med oss'.

Laya-centrum tolkas i sången som *nollpunkten*, det oförgängliga centrum vari all differentiering upphört, dvs "det svarta hålet". Att detta svarta hål är den stoftgivande källan till materien, får vi veta i det följande.

(3:8) Hvarest var nu livsfröet, och hvarest var mörkret? Var är den lågans ande, som brinner i den lampa, o Lanoo? Livsfröet är Det, och Det är ljuset, den vita, glänsande Sonen av den mörka, fördolda Fadern.

Den amerikanska radioastronomins upptäckter av starka energistrålningar i dessa svarta hål är ingen nyhet, ty

(4:3) Från ljusets strålande källa - strålen från det ständiga mörkret - ut-ingå i rymden de återuppväckta krafterna.

I tredje sångens elfte vers talas om någonting, som dagens vetenskap antingen inte vet eller inte vågar uttala sig om, nämligen att de sfäriska himlakropparna bildas endast i universums sammandragningsfas.

(3:11) Den vidgar sig, när elden andas därpå; den sammandrager sig, när den beröres av Moderns andedräkt. Då skiljas och sprida sig sönerna, för att vid slutet av den stora dagen återvända till sin moders sköte och åter bliva ett med henne. När den svalnar: varder den strålande. Dess söner vidga och sammandraga sig förmedelst sina egna hjärtan; de omsluta oändligheten.

(3:12) Då sänder Svabhavat Fohat för att giva atomerna fasthet. Var och en är en del av väven. Återstrålande den "Självborne Herren" likt en spegel, varder var och en i sin ordning en värld.

I denna vers syftar man tydligt på makro - och mikrokosmos' likhet.

Associationerna i Dzyans sånger är så tydliga, beskrivningarna så klara, att man verkligen måste vara vetenskapsman för att ej förstå dem. Men ett sådant ställningstagande från vetenskapens sida,

som påstår sig vara "strängt saklig" och "ärlig" i sin verksamhet och sina metoder, är mycket underligt. De förkastar de gamla *sanningarna* och i små doser publicerar de fragment av dessa som sina egna "uppfinningar", "nyheter".

Vetenskap och teknik har knappast hjälpt människan

Om man analyserar vetenskapen verkligen strängt sakligt, tvingas man dra mycket obehagliga slutsatser. De resultat som dagens vetenskap uppvisar och tillämpar på teknikens olika områden är likvärdiga med INTET. De vetenskapliga teoriernas omsättning i praktiken har inte hjälpt mänskligheten. Tvärtom har den försatt civilisationen i ett tillstånd som mer och mer liknar den yttersta domedagen.

Energikrisen, som är omöjlig att förneka, försöker man lösa med barnsliga teorier av typen: om oljan tar slut (och det skall inträffa ganska snart), ämnar man övergå till att söka utvinna olja ur skiffer.

När det har tagit slut, skall man framställa syntetiska bränslen - som naturligtvis kräver råmaterial och framställningsenergi. När resurserna blir uttömda här övergår man till atomenergi, och eftersom den också baseras på råmaterial i begränsad mängd tillgriper man slutligen metoden att utvinna värmeenergi ur jordens inre.

Nu kan man undra: när människan ledd av dagens vetenskap har "ätit upp planeten under sig själv", vart skall hon sedan ta vägen? Men främsta frågan är ändå denna: vilka energikällor skall hjälpa henne att fly från verkligheten - om hon ständigt söker stöd i energiformer som är bundna till begränsade råämnen???

Den ståndpunkt dagens vetenskap intar är minst sagt egoistisk och saknar all vishet. Man tänker inte i sin blindhet, äregirighet och egoism på kommande släkten och civilisationer, som gärna skulle vilja leva på en oförstörd planet. Det är i högsta grad orimligt att betrakta vår vetenskap som vis, saklig och ärlig.

Vetenskapen kan ej lösa UFO-problemet

Det finns många som, för att försvara vetenskapen, belastar teknologin, men de glömmer *att hela vår teknologi är resultatet av de vetenskapliga teoriernas tillämpning! Den bild av katastrof i världen vi får idag är ingenting annat än vetenskapens självporträtt!!!*

Till de grupper som glömmer ovan beskrivna fakta räknas vissa ufologer, som av vetenskapen väntar sig en lösning på UFO-problemet. Dessa förväntningar vill jag av två anledningar beteckna som mycket naiva.

Med några få undantag förnekar alla vetenskapsmän i sina uttalanden existensen av utomjordiska farkoster i jordens närhet. Om saken hade förhållit sig annorlunda, skulle man med den kunskap och det tänkande man idag förfogar över helt enkelt *inte kunna lösa problemet*. Varför?

I Erich von Dänikens senaste bok *Gudasäd* behandlas upptäckten av subatomära partiklar - tachyoner, luxoner och tardyoner - vilka samtliga rör sig snabbare än ljuset (vore det rättare sagt: än 300.000 km/s). Jag citerar: "Inga tidigare energiberäkningar kan längre gälla för dessa partiklar, eftersom de är "av naturen" överljussnabba." Här bör påpekas att för inte så länge sedan ansågs hastigheter över 300.000 km/s vara en *omöjlighet!* Med andra ord, här är datamaskiner och deras skötare hjälplösa. Från vetenskapligt håll är det tydligen naivt att vänta sig någon lösning på UFO-problemet.

Däremot hittar man lösningen i de av vetenskapsmännen utskrattade urkunderna. Visserligen talar dessa skrifter om världsalltets uppkomst, dess uppbyggnad och funktion, men en farkost som är avsedd att färdas i rymden kan endast uppfylla det kravet om den i sin helhet innehåller universums grundläggande lagar och dess uppbyggnadsmönster - kort sagt, den måste vara *en miniatyr av den stora helheten - av universum i alla avseenden!*

Jag hävdar bestämt, att det är de gamla urkunderna som ger en korrekt förklaring på universums uppbyggnad, vilken kan tekniskt kopieras och tillämpas i praktiken. Om detta handlar *"VÄRLDSORMEN - Vimaana II"*, där jag ingående förtydligar dessa urkunders innehåll i syfte att omsätta kunskaperna på det tekniska området.

Ordförklaringar

Dzyu: den verkliga kunskapen
Lipika: karman, handling-skeende
Fohat: "Sonen", som i kosmiskt avseende är Fohat, såsom varande kosmisk elektricitet.
Lanoo: lärjunge
Svabhavat: bildbart urämne; den substans som giver substans åt sig själv, självvarande, själv-existenstillstånd.
Kalpan: tidscyklerna
Arupa: det formlösa
Rupa: det med kroppar försedda

"Gelaktinen hiidenkirnu" (galaktisk trollkärna) lyder rubriken till artikeln i den finska upplagan av Teknikens Värld, som återges här med utförliga kommentarer av Lehel Répits.

Galaktinen hiidenkirnu | Tammikuun "temokraatti"

MAAILMANKAIKKEUS

Ydinvoimakysymys: "Julkisuus haitallista"

TAMMIKUUN "TEMOKRAATTI"

I nr 4, 1973, av den finska upplagan av "Teknikens Värld" presenteras en "nyhet" beträffande galaxernas struktur och funktion. Artikeln, som är författad av Raimo Hämäläinen, återges här.

I världsrymden finns ännu mycket som är föremål för gissningar, trots att vetenskapen här på jorden hunnit långt i utveckling och arbetar med fint avstämda instrument. Radioastronomin har ju nått avstånd på miljarder ljusår eller, i tid räknat, ända ut till vårt solsystems födelse. I olika diskusformade galaxers centra har man med optiska hjälpmedel kunnat upptäcka "svarta hål", vilka fortfarande väntar på sin förklaring.

Enligt den engelske astronomen Donald Lynden-Bellin finns ett motsvarande hål i vårt eget galaktiska centrum, även om vi på grund av vårt läge i Vintergatan inte kan iaktta detta. Vi bör enligt den engelske forskaren vara "glada" över att vi inte befinner oss i närheten av detta centrum, eftersom det praktiskt taget utgörs av ett tomrum – ett märkligt hål skapat av en oerhörd energi, vars fantastiska tyngdkraft t.o.m. binder ljuset till sig självt och som likväl slungar ut stora interstellariska dammoln i rymden och inte släpper igenom ljus.

Lynden-Bellin tror, att ett sådant hål är tyngdkraftfältets/sammanstörtningens slutfas, där enorma mängder materia anhopats till ett centrum på grund av fältets attraktionskraft.

"Jorden centimeterstor kula efter minutsnabb krympning!"

Alla materiaanhopningar bindes samman i världsalltet huvudsakligen av dragningskraftfält, genom vilkas inverkan stjärnorna bildas. Då sådana anhopningar suger till sig mer materia från omgivningen, börjar centrums täthet att öka och massan blir varmare, tills kärnreaktionerna sätter in. En ny stjärna föds! Strålning och gravitation håller den i jämvikt. Då stjärnan förbrukat sitt bränsle, "sjunker den samman". Om massan är tillräckligt stor, ökar hastigheten hos den "fallande" massan på väg till centrum p.g.a. dragningskraften, så att hastigheten börjar närma sig ljusets. De enskilda atomernas kärnor tränger sig fram till "armbågskänning". Nu uppstår en neutronstjärna. Av tätheten kan man få en någorlunda rimlig uppfattning genom följande exempel:

jordklotet krympes från nuvarande diameter – nära 13.000 km – till några centimeter.

Om detta sker med minuthastighet, är man något så när på rätt spår i fråga om det ovan skildrade förloppet. All materia har förtätats till en liten klump och runtom denna har ett stort svart hål bildats. Detta förklaras på två sätt: a) enorma materiemängder har koncentrerats till en försvinnande liten klump och b) den oerhört täta massan binder t.o.m. ljuset så att den inte kan ge upphov till någon stjärna.

Radiostrålningen får sin förklaring . . .

Materiens "försvinnande" får sin förklaring i dess förvandling till energi. Härmed skulle också kunna förklaras den väldiga radiostrålningen från galaxernas centra, vilken radioastronomerna upptäckt. Lynden-Bellin tror att strålningen är så kraftig, att den sveper källans närrymd tom på stellariska svarta moln, vilka är typiska för Vintergatssystemets inre delar. Amerikanska iakttagelser stöder denna teori.

De radioastronomiska iakttagelserna ger anledning att tro, att Vintergatans centrum runtomkring sig har ringformiga dammassor på ett avstånd av 12-13 miljoner ljusår, något som kan iakttas som infraröd strålning. Vintergatans diameter har uppskattats till ca 100.000 ljusår.